

baade med Hensyn til flere Stog og forøget Godstogsrafik og Tog paa Sidebanerne og endelig den Medsættelse af Fragterne, som det ærede Medlem jo ønsker paa visse Landbrugsartikler. Jeg antager, at det navnlig er Fragten paa Dyr, som skulde beregnes paa en fornuftigere eller billigere Maade, thi vore Godstogter ere jo forøvrigt overordentlig lave, der høres ingenlunde Klager over dem, det er mere Trafikordningen, det ærede Medlem klager over end egentlig Tarxterne. At det tilsammen, har jeg sagt, kunde man røstere vilde koste 1 Million. Selvfølgelig maa man fornuftigvis ogsaa paaregne en forøget Jndtægt, hvor stor kan jeg naturligvis ikke vide, men jeg har ingenlunde foreslaaet en saadan Udgift for at gjennemføre Stog, det vilde være en fuldkommen afsurd og urimelig Fordring, om en Minister vilde stille den, men hele den forøgede Driftsordning antager jeg vilde være temmelig dyr. Jeg har nævnet ca. 1 Million, men jeg vil haabe, at det Meste af Millioner tages vilde komme ind. Men naar ærede Medlemmer og den ærede Ordfører ved andre Leiligheder forlange, at Ministeren skal sørge for, at der skal kjøres hurtigt, hyppigt og billigt, maa jeg gjentage, hvad jeg sagde ved 1ste Behandling, at saa maa de ærede Herrer være enige med mig i, at det kan man ikke faae uden Risko for en Nedtættelse i Jndtægten, det turde være en Selvfølge. Jeg skal gjøre i den Retning, hvad jeg kan, og jeg haaber at jeg vil blive støttet af dem, der føre Driften; men at gaa til større Driftsforandringer uden i det Mindste at røstere en Mindreindtægt, tør jeg ikke paatage mig, og da den ærede Ordfører støttede Krævet paa saadanne Forandringer, haaber jeg ogsaa, at han er beredt paa, at vi komme til en Medsættelse i Jndtægten. Den ærede Ordfører ønskede at faae at vide hvad Driftsmateriel vi have, og det har jeg allerede besvaret, men hvad Driftsmateriel vi her efter skulle have, kan jeg ikke besvare; men det er min Overbevisning, at man stadig maa komme til en Forøgelse og Fornyelse, hvor meget er lige frem umuligt at sige. Naar den ærede Ordfører forlangte og ønskede at faae at vide, hvad de havde andetsfeds under lignende Forhold, er det mig overordentlig vanskeligt at faae det oplyst af den ganske simple Grund, at det ikke er let at finde Forhold, der ere nogenlunde parallelle med vore. Vi ere nemlig et Land, mine Herrer, og vil man tage et Land som Slyn, vil man se, at Lokomotiver og Materiel kunne ikke komme til at gjøre den Nøttevirkning der, som naar man havde længere Sernbanestrækninger for sig. Man er be-

grændset til at benytte det Meste paa selve Slyn, og naar man skal kjøre daglig, kan man ikke faae de Veilængder for Lokomotiver og Vogne, som paa Sjælland og i Slynland, og det Samme gjælder om forskjellige Sidebaner. Derfor kjender jeg ikke Forhold, der fuldt ud kongruere med vore. Jeg tror heller ikke, at man vil faae meget at vide af saadanne Dphsninger, men jeg skal beslutte mig paa at oplyse, hvad der kan fordres af det Materiel, vi have, naar man ikke skal slæbe det op i Uide, og deraf kan man saa slutte, om det gjør sin Nytte eller ikke. Forøvrigt vilde ærede Medlemmer navnlig fra Provindserne vide, at der næppe er nogen Station, hvorfra der ikke klages over, at de ikke have Godsvogne nok til at besørge deres Trafik. Den Klage lyder fra den ene Side, de Herrer, der skulle bevilge, stille Fordringer om Mindreudgift, man staar midt imellem dette og er nødt til at gaa en fornuftig Mellemvei, og det har jeg saa vidt muligt søgt at gjøre.

Jeg har tilbage at besvare et Par Spørgsmaal af den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører ønskede at vide, hvorledes det stod sig med Spørgsmaalet om Retourbilletter og med Spørgsmaal om Retten til at stige af undervejs, som den ærede Ordfører mente man havde andetsfeds, jeg veed ikke, om det var alle andre Steder. Spørgsmaalet om Retourbilletter er noget tvivlsomt, men vi ere en Gang inde paa det, og jeg antager, at man vil komme til nogen Forandring i den nuværende Ordning. Jeg tror, vi maa komme bort fra Adskillelsen mellem Søgne og Helligdage og fra at regne ud, hvad Tid man skal tiltræde Reisen. Jeg tror, det er bedre at lade Billetten gjælde saa og saa mange Dage, til den Tid gjælder den, saa skal Reisen være endt. Jeg tror ogsaa, at vi, da vi nu en Gang ere inde paa Spørgsmaalet, ville komme til en noget forlænget Frist af Retourbilletter paa de korteste Afstande og en proportional udvidet Frist for de længere, det er i det Mindste min Tanke. Hele Spørgsmaalet er under Underøgelse, og det skal ikke være saa meget længe, inden det bliver bevaret. Det andet Spørgsmaal om Retten til at stige af er langt vanskeliggere, og jeg maa der høre mig med noget mere Forbehold. Det kan se ganske simpelt ud for de Herrer, som om Sernbanen jagtens kan lade Folk stige af undervejs, men naar man kommer til en nærmere Underøgelse af Forholdene, navnlig vore Tarxteregningsforhold, vil man se, at der er Banestrækninger, hvor det slet ikke lader sig gjøre, uden at der bliver etableret et Filialudsalg af Billetter, fordi Billetten paa den sidste Veilængde ko-